

Heinrich Rudolph Redecker

**Rector Universitatis Rostochiensis Hinricus Rudolphus Redeker/ I.U.D. ac
Codicis Profess. Publ. ... Viri ... Dn. Theodori Suteri, Cos. Rostochiensis ... Funus,
Quod eidem, ceu Marito desideratissimo lacrimis ac moeroribus mersa
superstitiam ... Vidua Anna-Margarita Schmitterlowen/ Hodie parabit ... Omnium
ordinum Cives Academicos ... invitat**

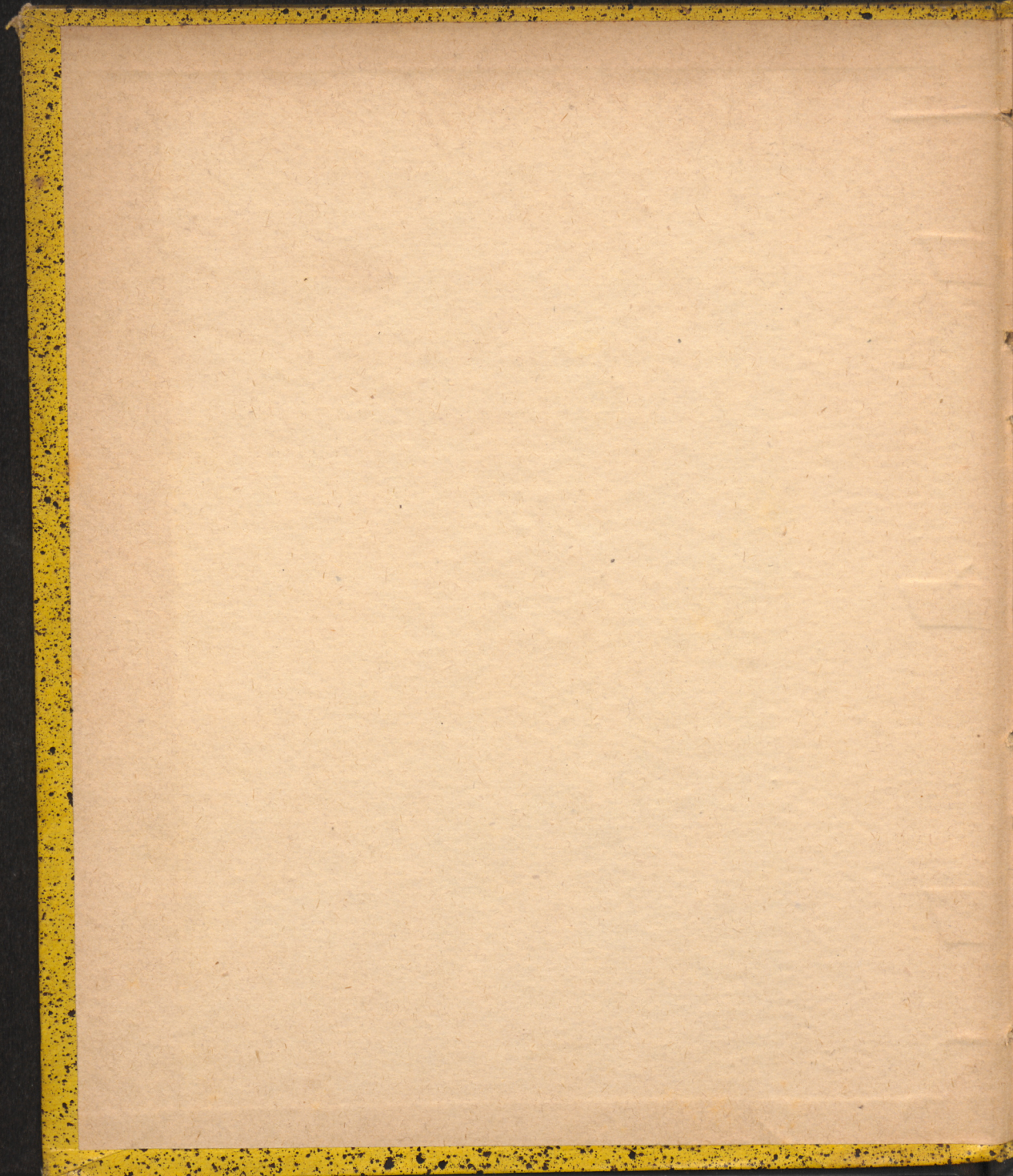
Rostochii: Kilius, [1673]

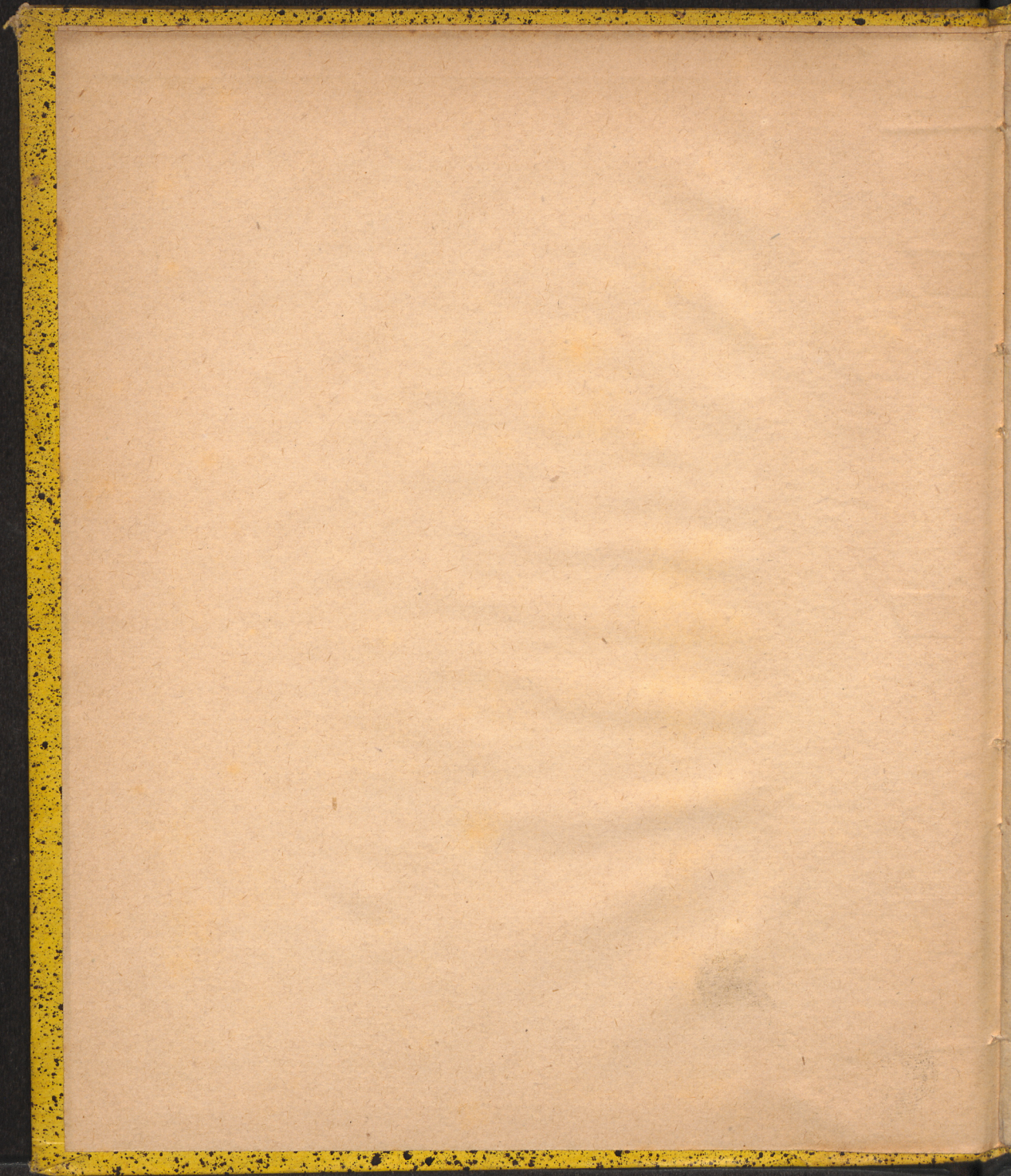
<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn776804901>

Druck Freier Zugang

LB. Redeker, H. R.
in Th. Suter.
Rostock, 1673.

31.

RECTOR
VNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
HINRICUS RVDOLPHUS

Redefer /

J. U. D. ac Codicis Profels. Publ. Sacr. Regiæ
Majest. Dan. uti & Sereniss. Principis CHRISTIANI
LUDOVICI, Ducis Meckl. &c. &c. &c. Confiliarius, Con-
sistorii item Ducalis Adseffor hodieq; Director;

VIRI

Nobilissimæ & Amplissimæ

DN. THEODORI
SUTERI,

Cos. Rostochiensis gravissimæ

Funus,

Quod eidem, ceu

MARITO desideratissimo

lacrimis ac mœroribus mersa superstita

Nobilissima

V I D V A,

ANNA-MARGARITA Schmitterlöwen

Hodiè parabit, solenniter indicit, & ad
deducendum id ipsum,

Omnium ordinum CIVES ACADEMICOS stu-
diosè serioque invitat.

ROSTOCHII,

Typis JOHANNIS KILII, Univerſitatis Typogr.

Onfulare, adeoq; solenne maxime funus est, quod publicitus hodie indicimus. Enimvero **THEODORUM SUTERUM** ut nō ita pridem maximè florentem, sic nunc functum sistimus jacentemq;. Quo casu profectò nec unus afficitur, nec tangitur leviter. Vxor Maritum sibi adentum plorat. Curia Præsidem. Respublica protectorem. Cives parentem. Quisq; bonus delictum decusq; suum. Quod florentem brevi antè, incolumemq;, jam verò funere suomersum diximus, id verò ad miras rerum humanarum vicissitudines pertinet quam maximè. Quin argumentum inde capere licet oppidò illustre, lubrico ac infido admodum vitam nostram nititibine. *Simoni-*dem duo svasisse præcipuè accepimus; scilicet, uti ne quis de futuris temerè ferret sententiã, ceu in quæ mortalium nemo penetrare satis sese curatè quiret; sed nec dein, si quis fors hominem conspiceretur, quam diuis idem supervicturus foret, decerneret. Enimverò respectandum ad muscas esse; quæ sicut se moveant celeriter

leuiter atq; auolent, ita repentinās quoq; esse vi-
ces mortalium; leuiq; omninò casu citiusq;, quàm
unquam opineris, permutari. Ista ad eum mo-
dum *Philosophus*. Quibus profectò nil vel excogi-
tari, vel dici præclariùs poterat. Sanè vix trochum
ullum aut turbinem verti velociùs videas, quàm
vitam hominis, quæ instar vitri, cum maximè
splendet, frangitur, & tum præcipuè, quod fuit,
ostendit. Tamen plerumq; sic vivimus, has iti-
dem cogitationes maximè capim⁹ homines, qua-
si duraturi in longum, & morituri vix unquam si-
mūs; cum satis certò polliceri sibi nemo vel crastinū
possit. Non penitùs igitur malè cum Eu-
rippo aut mari vitam nostram contuleris. Nosque
ea quondam, in parili, qui nunc sese offert, casu,
uti similitudine meminimus. Ceterùm si scisci-
teris, cum quonam conferri Mors queat, respon-
sum habe, cum nullā re rectiùs, quàm cum portu
posse. Mare nunc ridere quidem & blandiri, mox
sævire & furere; nunc cælo minari, & grandes
moliri montes atque abyssos, mox ad quietem,
atq; planiciem sese recipere videas, semper tamen
amarum, semper falsum, innumera producens
monstra; denique scèpè nec expectatis, nec pro-
visis fluctibus Navitas obruens; uti verè olim,
longè præstare esse pauperem terrā, quàm divitem ma-
ri, existimatum *Menandro* habitumq; sit. Quan-
tò igitur

tò igitur est optatius, in portum tutum tranquil-
lumque inveni, quàm sævis usque tempestatibus
jactari; tantò est felicius mortem obire suam, quàm
dolorum laborumq; omnium finis est, quàm vitæ
hujus perpetuis fluctibus miserè defatigari. Quan-
tò beatius est, altissimâ jucundissimâq; pace frui,
quàm æternis iisdemq; ærumnosissimis bellis in-
quietari, tantò est præstantius mori, quàm vive-
re. Sed enim fugacitatis vitæ humanæ, &, quæ
ex morte nascatur, felicitatis argumentum alibi
curatius pertractare meminimus. Nunc ad
THEODORUM SVTERUM, quem pro ex-
emplo urriusq; rectè allegamus, redire sedet sen-
tentia. Hic certè, ut supra quoque monitum no-
bis est, paucis diebus antè florens vigensq; stre-
nuè officii partes obibat, non adeò de pericu-
losiori valerudine (quod nos quidem sciamus)
questus; sed nunc in capulo positus, eaq; ratione
minimè infelix, nil nisi exequias abs nobis & funus
expectat. Quod cum parandum eidem sit ho-
diè, quantum fieri unquam queat, pro virtutum,
quibus instructus abundantissimè fuit, eminenti-
tà, splendidissimum, nos certè quæ nostrarum,
fore partium arbitramur, minimè negligemus;
exposituri, pro more, **VIRI CONSULIS** histori-
am, non illo quidem accurato, & quod admor-
ses unguis sapiat, sed isto extemporaneo tenuiq;
dicendi

dicendi genere, quali gaudere ferè sverunt, qui
majorib9 ad meditandū spaciis excluduntur. Inte-
rim quicquid industriæ fors decesserit, id verò si-
des undiquaq; supplebit. Natus est An. seculi hu-
jusce XX. die 26. Septembr. Patre quidem **CHRIS-
TIANO SUTERO**, Advocato *Wolgastensi*,
& Notario immatriculato eximio; Matre verò
ANNA Klepel / Feminâ ornatissimâ. Avum,
paternū habuit **JACOBUM SVTERUM**, *Anck-
lamensem* Negotiatorem & rei vinariæ præfe-
ctum industrium; Aviam paternam, **ILSABEN
Strawendorffs** / eximium sexus sui decus. Avus
maternus fuit Vir Reverendus & Doctissimus **DN.
JOACHIMUS Klepel** / Pastor in **Dukar** vigilan-
tissimus; Avia materna, **ANNA Schwerins** /
Matrona honoratissima. Proavum paternum
nactus est **OTTONEM SVTERUM**, Livo-
num, & Riga quidem oriundū: Senatorem *Ancke-
lamensem* prælarè merentem. Proaviam pa-
ternam, **ELISABETHAM Mancken** / **DN. JO-
ACHIMI Mancke** / Cos. *Ancklamensis* filiam. Deniq;
Proavus maternus extitit **ABEL Klepel** / apud *Gry-
phuswaldenses* Civis & Negotiator præstantissimus;
Proavia materna, **ANNA Schlichtkrullen** / exi-
miâ apud *Gryphisvv.* familiâ fata. Hisce debet
majoribus parentibusq; originem Cos. noster su-
am. Ut primū natum, aut *diæ luminis aur as con-*

spicantem, sacro providi parentes destinarunt Ba-
ptismo, uti renasceret, CHRISTI Iq; adeò, & Ec-
clesiæ ejus membrum fieret: Nam quæ hæc-
tenus contigerat nativitas, tota carnalis erat; illa
altera sublimioris erat originis, ceu quæ cælo ar-
cesseretur, & illustrem quondam cernere juberet
hereditatem. Quùm ætas unquam videretur
passura, assvefactus pietatis quàm maximè
exercitio est; & quando in literarum studia op-
pidò proclivis foret, confestim Sch. patriæ *Anckl.*
Præceptoribus formandus datus; Annoq; por-
ro 1636. *Fridlandium*, provinciæ Meckl. oppidum,
missus: & quùm sic satis ibi diu hæssisset, ad STE-
TINENSES allegatus est, uti ibi DN. JOANNIS
MICRÆLII, Viri Excell. & celeberrimi operâ stu-
dioq; frueretur. Principio Scholam ibidem fre-
quentavit. Mox in Gymnasium introductus,
totos ibi 4. annos substitit; atque in Ethicis, Politi-
cis, Historicis, quin ipso etiam jure eos fecit pro-
gressus, uti magnam inde laudem consequeretur,
dignusque esse videretur, qui jam tandem ad
Academias eximio cum fructu iret. Quarum
primam *Francofurtensem* invisit, alteram Regio-
montanam: Ex quâ in CVRLANDIAM secessit,
Ephorusq; ibidem, non absq; insigni fortuna-
rum suarum incremento, datus est Generosi HE-
ROIS, GVSTAVI *Nehrbachen* Vnico filio. Post-
quam

quã functionem, repetere Academiã, & hanc
nostram ROSTOCHIENSIVM tertio visere lo-
co in animum induxit suum. Arque huc ubi ve-
nit, confestim mensã, hospitio, indeq; conversa-
tione VIRI Amplis DN. JOHANNIS GETELII,
J. V. D. & Practici clarissimi, usum novimus. Quem
admodum etiam cognitum nobis satis est, capte
occasione facturum, uti amores jam suos (enim-
verò eã jam ætate erat, ut ad matrimonium adspi-
raret) cum Ornatissimã Feminarum MARGARI-
TA Martens / Prudentissimi Senatoris, DN.
JOANNIS Bolten / relictã Viduã Anno 1648.
sociaret. Qui torus sic satis diu, & usq; ad annum
1666 felix pacatusq; stetit. Celebs tandem ex
primã hac Conjuge factus, ad secunda debito
tempore vota transit, junxitq; sibi Nobilissi-
mam & Præstantissimam ANNAM MARGARI-
TAM Schmitterlowen / Spectatissimi & Pruden-
tissimi DN. DIETERICI Wulfrathen / SEN-
TORIS nostratis & Camerarii, superstitem vidu-
am. Qui ipse nexus priore hoc fuit infortuna-
tior, quod necdum integrum sexennium perdu-
raret. Cetera omnia bellè habuerunt. Arden-
tissimò inter Conjuges hocce amor fuit. Arctissima
mutuiter visebantur studia. IPSA Maritum suum,
vel oculis ferebat. Hic vicissim tantam conju-
gem omni honore, officio, cultuque demereba-
tur.

tur. Jurasses unam in duobus corporibus divisam
fuisse animam. Hincq; adeo, quin miserabili hoc
casu, & hoc acerbissimæ calamitatis genere tan-
tum non oppressa initio fuerit **VIDVA**, nemo te-
merè dubitare habeat. Nam quamvis multa
sint, quæ mœrorem nobis in vitâ & ægritudinem
afferre queant, omninò tamen statuendum est,
nil acerbius, tristius, aut calamitosius accidere
quicquam posse, quàm ubi duo, summâ animo-
rum concordia & fide vincti invicem, ac commu-
nitione rerum omnium juncti, sanctissimeq; aman-
tes, necessitate ultimâ divelluntur, Deus lacrimis
dolo req;mersam levare, & solamine suo fulcire
nunc quàm maximè, ubi solatii indiga, clemen-
ter velit. Ceterum de honoribus **FVNCTI** jam
quoq; dicendum non omninò est nihil. Quos
& varios & amplissimos omnes nactus apud nos
est. Mox adscisci vidimus in ordinem *Centum vi-
rorum*; Mox **SENATORVM** Collegio magnâ
cum laude inseri; mox omnium splendidissimâ
CONSVLATVS dignitate; quia ex ipso etiam
hoc fonte Provincialis *Parchimensis* Judicii Ad-
fessoratu honorari. Vbiq; in officiis studiosus,
dexter, candidus, fidusquè inventus est. Consu-
latum præcipuè totos XII. annos ita gessit, ut nil
magè spectârit unquam, quàm, quæ suprema lex
est, **PUBLICAM POPVLI SALVTEM**. Quoties
cunq;

cunq; in curiam iret, meminerat eorum, quæ Ra-
tisbonensis Tabula, publico iudicio præfixa, aureis
litteris signat, inque hunc monet aureum pariter
sensum: *Quisquis Cos. aut Senator curiam, officii
causâ, ingrederis, ante hoc ostium privatos affectus
omnes abjicito: iram, vim, odium. Amicitiam, adu-
lationem. REIP. personam & curam tuam subjicito.
Nam ut alius æquus aut iniquus fueris, ita quoque ipse
DEI iudicium expectabis & sustinebis.* Aristides
apud Herodotum ad Themistoclem in non absi-
mitem sensum; *Nos certare, inquit, oportet omni
tempore, non privatis similitudinibus & odiis, sed uter
nostrum melius de patriâ mereri, & plura in eam be-
neficia conferre possit.* Hæc utique probè norat di-
diceratque SUTERUS noster. Hæc instructus
mente erat, uti nihil diceret, afferret, svaderet,
nisi quod arbitraretur publicè privatimq; profu-
rurum: Erantq; profecto ejus consilia hoc REIP.
salubriora, quò ipse jam demùm ætate foret pro-
vectior. Ex juvene enim tanta sperari aut red-
undare in REMP. salus nequibat. *Consilia Senum
hæc juvenum, licitè appositeq; Plutarcho sunt. Sal-
lustio Crispo non ridet certè CONSILIARIUS, nisi
cui corpus annis jam grave, ingenium sapientiâ vali-
dum sit.* Enimverò rectè consulere prudentis, adeoq;
SENATORIS maximè proprium existimandum
est munus esse, uti habet Philosophorum princeps

B

Arist.

Arist. lib. 6. Eth. Nic. cap 7. Qui eâ conditione
sunt, ii verò prodesse REI valent PVBLICÆ, uti
vel sedendo acquiri salus, debellarique hostis pos-
sit; ceu de *Romanorum* SENATORIBVS per-
quondam eleganter MAJOR adseverabat CA-
TO. Ceterùm de virtutibus BONI CONSVLIS
& CONSILIARII alibi recipimus curatiùs visuros.
Nunc saltem hæc minutiora in eum finem allega-
re volumus, uti intelligeretur, non levem pro-
fectò in THEODORO SVTERO jacturam Nos
fecisse. Qui quis & quantus fuerit, nunc eluce-
scet demùm rectissime, ubi esse inter nos desit,
Ira enim animati homines sumus, uti tum maximè
bona intelligamus nostra, ubi erepta nobis, aut
extracta è manibus sunt. CHRISTIANISMVM
VIRI quod attinet, *pium*, DEIQ; semper amantem
fuisse, noverit omninò, qui ipsum novit. Sacrà
Synaxi usus est frequentissimè. Et præterea non
modò publicis & factis concionibus (nullum enim
ipsi acroama jucundius erat) summâ devotione
semper (nisi valetudine attineretur) intererat,
sed & domi assiduè cum Familiâ tum Psalmos stu-
diosè cantabat, tum de rebus ad Christianismum
pertinentibus loquebatur: nec quicquam unquam
auspicabatur, quod imponebat muneris ratio,
priusquam DEO reddidisset suum, & post solen-
nes preces, præscriptum lectionis Biblicæ pensum
absol-

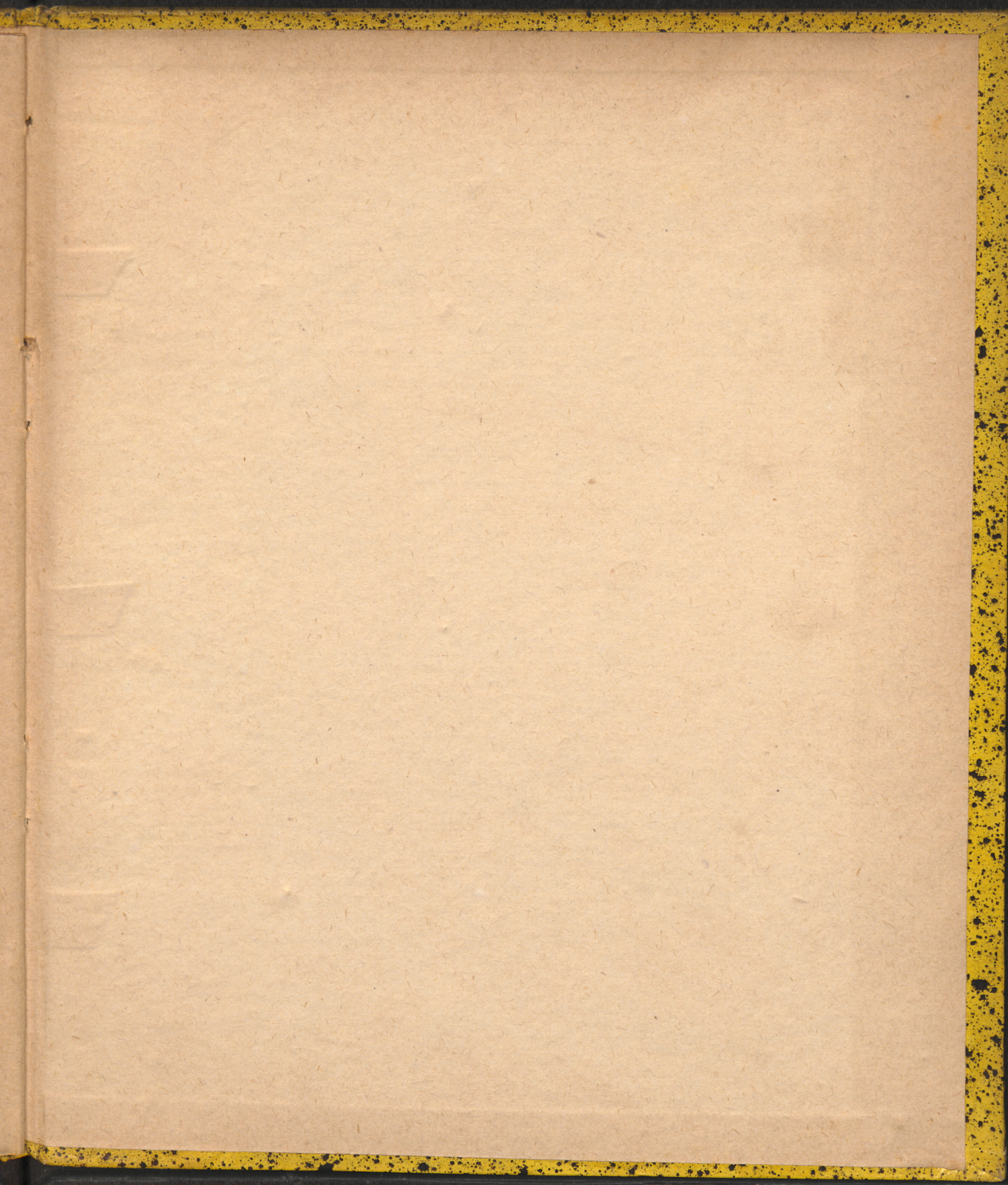
absolvisset. Neq; enim aut privatim aut publicè quicquam rectè feliciterq; suscipi ac administrari existimabar, nisi ritè curatum antè Numen conciliatumque esset, cujus solius benivolentia ac favor quavis re alià valentior foret, & solus secundiorum captis eventum largiretur. Egeos quoque & pauperes, & quos temporum fortè diritas suis involverat fortunis, neglexit minimè, sed pro virili suà liberaliter juvit. Namque & reputabat rerum humanarum vices, & cogitabat, hoc esse præcipuum Christianæ charitatis opus, non negligere proximum; nec constare fidem sibi, nisi hunc ames, sicut te ipsum. Ceterum properabimus tandem ad finem, & ipsum beatissimi Cos. finem, compendio signabimus, sed non ante tamen, quam quod morbigenus mortem VIRO conciliarit, JOANNEM JACOBVM DOBELIVM, Mèd. D. ac Prof. celeberrimum, Collegam & Amicum nostrum honoratissimum, audiverimus dissertantem: *Amultis jam annis (inquit ille) Intimus noster, dum viveret, modò desideratissimus DN. SUTERUS, Consul hâc de Civitate longè meritissimus, Hypochondriaco malo & Lithiasi continuò penè acerbissimè cruciatus, ita quidem, DEI GRATIA, est restitutus, ut per biennium ferè hujus nullos notabiles deprehenderet insultus, solo hypochondriaco affectu, ob radices, quas egerat longiores, vitam sedentariam, curasq; rerum gerendarum subsistente. Hoc variis symptomatum generibus, Asthiâ, Apepsiâ, Cardialgiâ, Vomitu continuo,*
sudore

sudore frigido, & id genus aliis, sæpè quidem hæcenus propulsis, ante
tres circiter septimanas, in itinere Parchimensi, Civitatis gratiã sus-
cepto, denuò piè defunctum ad eò corripuit, uti jam tum spiritum red-
diturus crederetur. Verum, superato, à quo Malum recruderat, octi-
duo, domum reversus, eò reductus est, ut nemini non spem videretur sa-
nitatis recuperasse, donec ipso obitus beatissimi die, qui Mensis hujus
erat decimo octavo, omnia in pernitiẽ sui recurrentia animadvertens,
sacro munus Viatico, inter preces & lacrymas, magno Omnium nostrum
dolore, terram cum Cælo placidissimè commutaret. Hæcenus Medico.
Nos jungimus, non tantum placidissimè verum etiam piissimè
diem suum obiisse. Neq; enim aliter mori poterat, quam vix-
erat. Quum actum de sese iri haud vanus vates auguraretur, o-
mnem mentis cogitationem in supremam horam defixam ha-
bebat. Quam maximo animo cum pro lubio se (qui rerum hu-
manarum tædinum fortassean etiam cepisset) expectare, non
verbis tantum, sed ipso etiam facto demonstravit. Neque enim
de inopino maximè fato questus est; id sibi maximè placere di-
citans, quod de visu esset Deo, quem sequi sine murmure
sibi proposuisset. Ad istum modum egregiè comparato ac in-
stituto animo, inter medias preces, quas vocè non saltem (hanc
enim si vel maximè semel vacillantem, recuperarat tamen, &
ad ipsa extrema integram cum omnibus sensibus servarat) ve-
rum etiam mente ac Spiritu, sublatis in Cælum manibus pari-
ter ac oculis prosequeretur, plenus fidei ac spei Christianæ, le-
nissimè, uti dictum, sineque ullo violentiori corporis motu, ex-
spiravit, postquam LIII. annos vivendo fecisset. Vestrum jam fue-
rit, CIVES ACADEMICI, tanti Cos. exequias, quantã unquam
possitis frequentia, celebrare, ne aut immemores vestri officii,
aut tot tantarumque, quæ fuerunt in vivo, virtutum parum
æqui censores fuisse videamini. Nos certè, uti promtè decen-
terque Funeri intersitis, & hortamur sedulo, & studiosè rogamus.

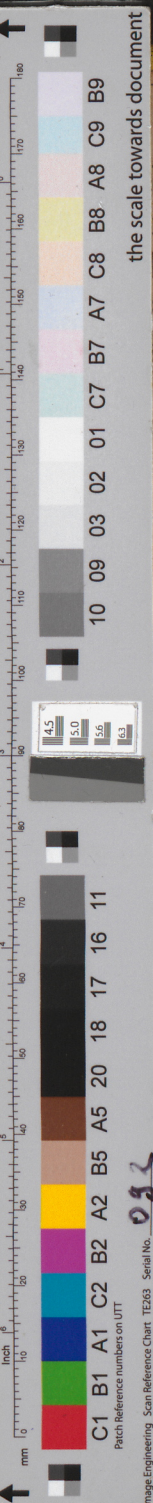
P. P. sub sigillo Rectoratus, die 29. Octobr. Anno 1673.

Conventus fiet horà I. in Templo Jacobæo.

absolvisset. Neq; enim aut privata
quam rectè feliciterq; suscipi ac ac
bat, nisi ritè curatum antè Num
esset, cujus solius benivolentia ad
valentior foret, & solus secundior
largiretur. Egenos quoque &
temporum fortè diritas suis involv
xit minimè, sed pro virili suâ libera
que & reputabat rerum humanar
bat, hoc te præcipuum Christia
non negligere proximum; nec cor
hunc ames, sicut te ipsum. Co
mus tandem ad finem, & ipsum be
compendio signabimus, sed non
quod morbigenus mortem VIR O
NEM JACOBVM DOBELIVM, I
leberrimum, Collegam & Amicur
tissimum, audiverimus dissertante
annis (inquit ille) *Intimus noster, dum
deratissimus DN. SUTERUS, Com
longè meritisimus, Hypochondriaco m
tinuò penè acerbissimè cruciatus, ita qu
TLA, est restitutus, ut per biennium f
biles deprehenderet insultus, solo hyp
ob radices, quas egerat longiores, vitam
rerum gerendarum subsistente. Hoc va
generibus, Astiâ, Apepsiâ, Cardialgia*

bllicè quico
i existima
iatumque
avis re aliâ
s eventum
, & quos
nis, negle
Nam
& cogita
aris opus,
m sibi, nisi
operabi
s, finem
n, quàm
t, JOAN
Prof. ce
honora
ltis jam
modò desi
Civitate
biasi con
EL GRA
illos nota
p affectu,
n, curasq;
matum
continuo,
sudore